

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ПОВЕЛИТЕЛЯТ НА МУХИТЕ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с блудницата Вавилон	12
2. Видението с домашните на Веелзевул	17
3. "Няма нищо покрито, което не ще се открие..."	22
4. Последната атака на мухите и пчелите	27

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Огнят на моя Господ отново изгаря сърцето ми и всичките ми помисли се въздигат нагоре към Него. Понеже, впил корените на всичката си вяра в Неговото Свято Лозе, аз трябва да раждам плодовете на Христовата Истина и Любов - днес и сега. Днес и сега - когато мнозина погиват от нямане разум и нямане знание. Днес и сега, когато е миг преди края, миг преди свършека. Днес и сега, когато времето е усилено и Господарят на жетвата очаква работници за Святото Си Дело.

Съдейки по яростния вятър над сърцето ми, който бе предизвикан от книгата за проклятието над земното лозе, вече знаей, че дяволът е повече от съкрушен. Но именно тогава - когато противникът е съкрушен – Божиите люде не трябва да спират да го поразяват. Защото тази старовременна змия всякога е намирала един или друг балсам от умножено беззаконие, та да го слага на дълбоките си рани, причинени от Меча Господен. Тази беше причината Господ Исус отново да дойде с Духа Си към сърцето ми. За да ми каже, че в разгара на битката Мечът Господен не знае почивка. И този същият Меч трябва да се върти още по-усърдно. С онази ревност и любов към Господ, за която говорят думите на пророка:

“Ти, прочее, сине човешки, пророкувай и изплескай с ръце; и нека мечът удвои, нека мечът утрои числото на ранените; той е мечът на ранените големци, който ще ви обсади отвред. Нанесох ужаса на меча против всичките им порти, за да се стопи всяко сърце, и за да се спъват по-често. Уви! Пригответи се за да блещи, наточи се за да коли. Стегни се мечо, нападни надясно; насочи се, нападни наляво; където и да се обърне лицето ти. И Аз ще плесна с ръце и ще удовлетвори яростта Си. Аз Господ изговорих това...”¹

Ето така и днес, в тези последни години, в последните месеци на последната година Господният Меч се върти в пророческите книги на “Мория”. За да съсипе и съкруши началства и власти. За да издигне

¹ (Езекиил 21:14-17)

смирениите и да сниши надменните. За да яви присъдата на Божиите уста и така Господ да яви съдбите си против блудницата Вавилон.

Да, но същата тази блудница не иска и да чуе, че Господ я изобличава. Същата тази духовна проститутка, заета да блудства с дявола, никак не иска да прекъсне сладострастието си, та да чуе гласът на тръбата и риданието на ходатаите. И аз, гледайки бляскавото острие на Меча в много видения, все повече недоумявам.

Какво е това безумие у блудницата, та да е толкова спокойна за сетнината си? Какво е това безумие у сребролюбците, които вече са станали едри плевели в нивата Акелдама? Какво е това гибелно спокойствие в потомците на Езавел и Ахаав, когато, изхвърляйки Наследника от Лозето Му, викат "Алелуя" като най-достойни сред достойните и най-праведни сред праведните? Какво е, най-сетне, това нечестиво упорство и закоравяване на пастири и църкви, при все, че Царят на Сион е заявил против блудницата Собствените Си думи в 96 пророчески книги?

Моля те да ме разбереш, братко мой! Моля те да усетиш Огъня, който изгаря сърцето ми! Защото ако трябваше да избирам съдбата си на Божий пророк, то без всякакво съмнение бих посочил Йон и бих казал на Отца:

"Моля Те, Татко! Дай ми съдбата на този Твой слуга Йон! Защото той, ако и да побягна от Лицето Ти и да беше погълнат от чудовището, пак за три дни пророкуване доведе цяла Ниневия до покаяние!"

Но тогава Отец би отговорил (както многократно го е правил в сърцето ми) с думите:

"Аз всякога съм готов да пожаля Ниневийските мъже. Защото такива ще се явят в Съда на последното време, за да осъдят нечестивите. Но Аз никога няма да пожаля Вавилон поради голямата му гордост, нечестивата му дързост и неспирната му сласт и похот. Ето затова не търси Йон в съдбата си, но намери Еремия..."

Дали намерих Еремия? Дали намерих неговата окаяност в оня миг, когато се поругаха със сърцето му? Защото, колкото светла беше душата на Божия пророк, в толкова по-мръсно и отвратително място го хвърлиха нечестивите, според както е писано:

“Тогава взеха Еремия та го хвърлиха в ямата на царския син Мелхия, която бе в двора на стражата; и спуснаха Еремия с въжета. И в ямата нямаше вода, но тиня; и Еремия затъна в тинята...”²

Днес, когато гледам всичкото опозоряване на името ми с хули, лъжи, подигравки и присмехулства, аз наистина усещам тази тиня и зловонната ѝ смрад. Защото Сам Господ ми даде да видя съдбата си в битието на старозаветния пророк, сякаш да ме подготви за всичките дълбоки видения в тази последна пророческа книга. Затова нека те въведа в самото начало на Господното посвещение към сърцето ми...

В миг, когато с цялото си същество усещах, че съм хвърлен в яма за поругаване и опозоряване, аз заплаках поради голямата мъка в сърцето си. И ето, че моят Господ се сниши от Небесните височини, като ме озари със Светлината Си. Тогава още по-ясно видях, че наистина съм затънал в място на тиня и смрад. А това ми напомни как преди няколко години имах същото състояние, когато Исус ми даде да напиша книгата **“М’не, М’не, Т’кел, Упарсин”**. Така, видял Господ, аз протегнах ръце към Него, като извиках:

“Исусе! Скъпоценни мой Спасителю! Хвани ръката ми и ме измъкни от това ужасно място! Защото Ти едва ли се радваш да видиш слугата Си в тинята...”

В отговор Исус каза думи, които ме учудиха. И Той, снишавайки се още повече върху мен, вече ми говореше, казвайки:

“Напротив! Радвам се, че си на това място. Защото колкото повече ти потъна в тинята, толкова повече други се извисиха в познаването на Сърцето Ми и Името Ми. Някой трябваше да потъне, за да се издигнат други. Някой трябваше да умре, та другите да живеят. Някой трябваше да облече позора, за да може другите да облекат Святостта. Не е ли така?”

Думите на моя Господ сякаш, че допълнително ме натиснаха в ямата, тъй че Му казах:

“Така е, Исусе! Но не ставам ли аз съблазън за онези, които не Те познават? Какво биха казали човеците, слушайки всичките отвратителни

² (Еремия 38:6)

думи за книгите ми и изобщо цялата Вавилонска помия, която се изля върху името ми?”

В отговор Исус отново ми каза:

“А не станах ли и аз съблазън за Моите Апостоли, та дори и за целия Израил? Не порази ли Отец Пастиря Си, та овцете да се разпръснат? Но ето, казвам ти:

Блажени човеците, които не се съблазняват в Мене и в онези, които Синът е изпратил на света. Защото, при все, че Еремия затъна в ямата, делото му се издигна далече по-горе. Защото пророкът на Отца беше мъдър да проумее, че Силата и Славата следва изподир потъващите и умиращите, а не след издигнатите и живеещите. И ако ти мислиш, че твоето потъване е напразно, то значи че никак не си видял що значи Острието на Меча...”

Последните думи на Исус ми се сториха странни и необясними. Ето защо отново Го попитах:

“А що значи Острието на Меча, Исусе?”

В отговор Исус простря ръката Си нагоре. А тогава на Небето настъпи знамение. Защото аз видях Меча на Божия Пророчески Дух, блестящ със Силата на Слънцето. И ето, че Острието на Меча тръгна надолу. И като преминаваше през облаците стигна до мен и Исус. След това по Волята на Отца, Мечът ме притегли и постави на самия си връх, а аз извиках към Господ, казвайки:

“Какво стана, Исусе? Та Мечът Господен ме постави на собствения си връх! Сега какво ще стане с мен?”

Слушайки думите ми, Исус се засмя. А след това добави:

“С теб ще стане това, че ще потънеш още повече. Защото Острието на Меча е Истината. А тя всякога е насочена против дявола. И този дявол не е горе, нито е долу. Той е далече по-долу, в дълбочините на ада и неизмеримия мрак на бездната. Ако Острието на Меча преследва дявола, за да го поразява и съкрушава, то където е Острието, там ще си и ти.

Но ето, знай, че ще дойде миг, когато Всемогъщият ще прибере Меча в ножницата Си. А тогава онези, които са били на върха на

Меча, ще стоят в самата Святост и пред самото Лице на Бога и Отца, ако и сега да са лишени от радостите и щастието на земното битие.

Разбираш ли сега защо трябва да си на върха на Острието? Разбираш ли най-последно, че тази тиня и всичкото зловоние наоколо са самите изтекли вътрешности на Злото, което Господ ти е дал да поразяваш? И понеже Злото на последното време е твърде голямо, то затова е твърде голямо и изпитанието ти..."

Докато Исус ми говореше всичките Си светли и мъдри думи, аз оглеждах състоянието си, понеже Светлината на Острието бе твърде голяма. А тогава не издържах и казах на Господ:

"Исусе! Ти Си ми заповядал твърде тежка задача. Защото вътрешностите на това Зло са като Авгиевите обори в древногръцката легенда. И ако Злото се умножи в последните отстъпили църкви на земята, то как ще бъдат очистени сърцата на хората? Защото аз вече вярвам, че не е страшно някой да потъне в тинята, но истински страшно е тя да потъне вътре в него..."

В отговор Исус ме погледна с дълбоките Си и светли зеници, като ми казваше:

"Сега разбра ли, че твоят проблем бледнее пред проблемите на онези, които те хулят и мразят? Защото, ако ти си станал прицел на Злото, те са станали негови слуги. И ако ти тънеш в тази тиня и позор, то те я пият и я бълват.

Как мислиш тогава? Няма ли твоят Господ да реагира? И няма ли да осветя онези демони на дявола, които до днес са оставали в тайно? Ето, казвам ти, че наистина ще го сторя. Затова гледай как ще продължи видението, в което си поставен..."

Отново гледах на самата тиня, в която бях затънал и на снишилия се до мене Господ. Той хвана Меча в ръката Си и като го завъртя - простря го напред, тъй че само след миг пред очите ми се осветиха хиляди демони, каквито не бях виждал. Те бръмчаха и жужаха, а крилата им се движеха твърде бързо. Не като на птици, но по-скоро като на насекоми. Да, това бяха демони-насекоми. Начинът, по който летяха и кацаха, ми беше твърде познат, за да не реагирам. Затова казах на моя Господ:

“Исусе! Господи мой! Та това са мухи! Както и да ги погледна, те твърде много наподобяват на онези земни и досадни твари, които се навъждат в летните горещини...”

В отговор на думите ми Исус каза:

“Ако умноженото беззаконие днес е направило много места като Авгиеви обори, то има ли защо още да се чудиш, че тези демони изглеждат като мухи? Те наистина са мухи и дяволът е техният повелител. Защото им е заповядал да летят и да пребъдват над всяко място на човешка нечистота и мерзост. Ето тези са демоните, с които Сатана изля цялата си ярост и гняв против тебе, понеже си Божий пророк. Защото, като изпрати мръсните си мухи при мръсните човеци, заповяда всичката им мръсотия да се стовари над името ти. Но ти сега помисли и Ми кажи:

Беше ли Мой ученик през всичките години, в които те водех и издигах сърцето ти при Мене?”

“О, Исусе! Та аз продължавам да бъда Твой ученик. Защото от устните Ти получавам всякога знание, мъдрост и Светлина...”

Исус се усмихна на думите ми и продължи да ме пита, казвайки:

“Беше ли Мой слуга, когото направих да пострада за Името Ми и да говори всичката Истина против нечестието на хора и демони?”

Думите на Господ разпалиха твърде много Огъня в сърцето ми, тъй че ревниво извиках:

“Исусе! Ти Си Господарят ми! И аз искам всякога да върша онова, което Ти е угодно...”

В този миг Исус протегна ръката Си към мен, като ми каза тихо:

“Доста е на ученика да бъде като Учителя си и доста е на слугата да бъде като Господаря си. И ако ти все още мислиш, че позорът ти е голям и неправдата към тебе - ужасна, то виж тогава позора на Учителя си и неправдата, сторена на Господаря ти...”

След тези думи Исус ме хвана с ръката Си и ме извади от тинята, като разкри пред сърцето ми видение от Живото Евангелие. Аз вече виждах как Господ вдигна ръката Си и посочи Ерусалимския Храм, като ми казваше:

“Ето Домът на Отца Ми, на който Той ме направи Стопанин. Виж тогава как Аз ще вляза в Дома Си, за да сторя делата на Божията Благост и Милост...”

След тези думи Исус тръгна пред мене, а аз Го последвах. Така Господ се приближи до Храма Си, а край Него се събраха мнозина недъгави и болни. И Той, като простираше благодатните Си ръце, мигом ги изцеляваше, като смърряше бесовете, които им бяха причинили злото. А онези бесове, излизачи с крясък от страдалците, бързаха да се отдалечат от Спасителя на едно твърде почетно разстояние. Но видението никак не свършваше. Защото сърцето ми видя как в далечината се появи дяволът. С поглед, в който можеше да се събере всичката ярост и злоба на света, той размаха крила, като издаде заповед с гласа си. А тогава на мястото край него се събраха хиляди демони, прилични на мухи. И Сатана, по-бесен от всякога, изкрещя с гласа си:

“Тук става чисто! Твърде чисто, за да го понесат очите ми! И това е поради Чистият на Йеова! Идете и омърсете! Цвъкайте, снасяйте, храчете, бръмчете!”

Послушали заповедта на тъмния принц, демоните мигом се стрелнаха напред. И като влизаха със сила в сърцата на фарисеи и книжници, накараха ги да се приближат до моя Господ. А очите ми видяха гнусна картина, която никак не исках да приема. Защото бузите на онези човеци мигновено се издуха. И те, отворили устата си, започнаха да бълват изпражнения против Спасителя, казвайки на висок глас за Него:

“Чрез началника на бесовете, Веелзевул, изгонва бесовете...”³

А други край тях, окуражени от мерзостта им, допълваха:

“Тоя не изгонва бесовете, освен чрез началника на бесовете, Веелзевула...”⁴

И ето, че самите демони-мухи, хващайки изпражненията на човеците, вече се опитваха да ги хвърлят върху Святостта и Чистотата на Исус. Но при все, че против Господ заваля градушка от изпражнения, пак нищо не се докосна до Святостта Му, макар край Него да се издигнаха огромни

³ (Лука 11:15)

⁴ (Матея 12:24)

купчини от изпражнения. И Той, обръщайки се към мен, ме призова с ръката Си, като ми казваше:

“Аз и Отец едно сме. А тези тук Ни нарекоха “Веелзевул”. И ако Стопанинът на Дома нарекоха “Веелзевул”, то има ли защо да се чудиш на нечистотата и позора, с които беше омърсено твоето име и дело?

Но сега разбери и проумей, че дяволът има едно най-проклето и страшно име. Име, като сила и изява на всичката нечистота и гнусота, която може да се роди в помрачените човешки сърца. Това е името му Веелзевул. Защото Веелзевул ще рече “повелител на мухите”, “бог на мухите”, “господар на мухите”. Тези демони, които видя да хвърлят изпражнения против Господната Святост и Чистота, днес са най-силните в покваряването и убиването на човешките сърца. Ето затова казвам на всичките Си братя и сестри:

Последвайте Ме във виденията, които ще дам на пророка Си. Защото в тях Острието на Господния Меч ще пониже и унищожи онзи образ на дявола, който малцина са дръзвали да понижат и унищожат. Защото колкото по-чисти ставате вие чрез Моето Учение, с толкова повече човешка мръсотия и гнусота ще поискат да ви покрият слугите на Веелзевул. Но Аз ви казвам:

Не бойте се от тях! Защото те имат сила да опозоряват и омърсяват външното, докато вътрешното свети - чисто, нетленно и прекрасно. И ако вашата вяра се облече докрай в смирението, кротостта и незлобието на Човешкия Син, то тогава дори външното у вас ще остане недосегнато. Защото ще блестите - превъзходни над нечестивите, брилянти и бисери сред шлаката и тинята на погиващия свят...”

След тези последни думи Господ прекрати видението Си от Живото Евангелие. И като докосна с десницата Си сърцето ми, отново каза:

“Ако в гръцката легенда Херкулес почистил Авгиевите обори, като пуснал през тях да тече реката Алфей, то в Истинното и Свято Слово на Моя Бог и Отец има една Река на Живота, чиито води очистват сърцата.

**Където мине тази Река, всичко ще живее! Защото днес е ден на
очистване, ден на избавление, ден, когато Мечът на Всемогъщия се
забива в сърцето на гнусния и нечестивия!**

И на него Аз казвам:

**Горко ти, Веелзевуле! Защото няма вече да има покой за
мухите ти и тържество за гнусотиите ти!**

Аз, Господ, ще те посека!

Аз, Господ, ще те осветя!

Аз, Господ, ще съсия делата ти!”

1. ВИДЕНИЕТО С БЛУДНИЦАТА ВАВИЛОН

Братко мой! Верни ми приятелю!

От видението, което Исус даде на сърцето ми, наистина разбрах, че е доста на ученика да бъде като Учителя си и на слугата да бъде като Господаря си. Защото Исус, Драгоценният, Невинният, Святият, стана някога прицел на страшна мерзост и ужасно беззаконие. И Той, Стопанинът на Божият Дом, беше наречен "Веелзевул", сиреч, "повелител на мухите".

Как понесе Исус тази жестока хула против Сърцето Си?

Как ние днес трябва да понасяме хулите против сърцата ни?

Истината е, че ние сме склонни да грешим и грехът често ни сплита, а Исус е безгрешен. Истината е, че в нашите устни често може да се намери нещо гнило, но в Неговите устни всякога блести Истината и ухае Святостта. Ето защо не е голямо нещо ние да бъдем опозорени заради Него, след като Той прие всички позор на Себе Си заради нас. Говоря за всичко това с голяма любов и със състрадание към всичките Божии чеда, които търпят опозоряване заради Исусовото Име. Но тук отново им напомням думите на Спасителя:

"Доста е на ученика да бъде като учителя си, и слугата като господаря си. Ако стопанинът на дома нарекоха Веелзевул, то колко повече домашните Му! И тъй, не бойте се от тях; защото няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае..."⁵

Дали обаче всички имат вярата да се покорят на тези Христови думи? Дали мнозина не преминават в открит бунт срещу Исус, като започват именно да се боят от слугите на същинския Веелзевул? Какво ли става тогава в сърцата на такива човеци? Не става ли животът им отражение на следната изповед:

"По-добре да сме пълни с изпражненията отвътре, отколкото да сме опозорени с изпражненията отвън!"

Помисли тогава - какви души ще приеме Отец в Небето? Дали такива, които са били диаманти, изцапани отвън или други, които вече са станали

⁵ (Матей 10:25-26)

гнусни клозети на Вавилонското нечестие? Защото отново ти казвам, че не е страшно да си изцапан отвън. Защото за изцапания отвън има надежда, че името му ще се изчисти от позора и гнусотата и Сам Бог ще утеши сърцето му относно злото, на което е станал прицел.

Но каква ще е сетнината на парфюмираните клозети? Каква ще е сетнината на тези, които с варосано лицемерие отвън се усмихват и викат "Алелуя", а с всичките си изпражнения отвътре хвърлят хули, обиди и гнусни думи против пратениците на Бога и Отца? Може би сам ще се учудиш, че имам дадена Сила от Бога, за да разсъждавам върху подобна тема, но докога всички ще я избягват? Ако името на дявола като Веелзевул ще рече "повелител на мухите", то кажи ми:

Къде се събират мухите? Къде обичат да кацат най-много? Ако дяволът им е повелител, то няма ли те да следват повелите на господаря си? И ако дяволът е извратен дух, то няма ли мухите му да кацат в сърцата на извратените духом?

Ето, казвам ти, че Вавилон е царство на извратените духом!

Царство на лъскавите и мраморни клоаки, които не могат да скрият зловонието си, колкото и да се парфюмират. Затова нека да продължа с непосредственото видение, което Господ Исус показа пред сърцето ми. Ето какво ми каза Той:

"Нека сега да ти покажа онова, което Божият Пророчески Дух даде някога и на Апостола Ми Йоан. Защото така за Моите чеда ще стане явна най-голямата дяволска измама на последното време..."

След тези Свои думи Исус докосна с ръка главата ми, а пред очите ми се появи видение. И ето, че аз виждах блудницата Вавилон. Облечена в червен воал, който съблазнително разголваше ръцете ѝ и бедрата ѝ, тя стенеше и пъшкеше в състояние на пълен екстаз. Самото ѝ тяло, легнало върху червен звяр, потръпваше от удоволствието, което ѝ се предаваше от тялото на звяра. Но не това впечатляваше най-много сърцето ми. Дори скъпоценните камъни и бисери по воала ѝ не бяха най-впечатляващото в блудницата. Нещо друго приковаваше погледа ми. Нещо друго ми посочи и ръката на Исус. Защото Той, посочвайки блудницата, вече ми казваше:

"Забеляваш ли златната чаша в ръката на блудницата?"

“Да, Исусе! Тя най-много ме впечатли. И аз имам чувството, че именно затова е била родена блудницата - за да държи тази златна чаша в ръката си...”

“А какво е златната чаша в ръката ѝ? Или нека те попитам така: Кое е онова в човешкия дух, което Словото на твоя Отец е определило като чаша?”

“О, Господи мой! Чашата олицетворява сърцето. И аз никога няма да забравя Твоите пламенни видения, когато Ти ни даде вярата и силата да бъдем гладни за повече гонение. За да се явим на Сватбата Ти с пълни чаши от Твоето Вино...”

Исус тъжно се усмихна на думите ми, но в следващия миг Гласът Му стана твърде сериозен и строг. И Той, сочейки все така чашата в ръката на блудницата, ме попита:

“Ако златната чаша олицетворява сърцето, то разбираш ли сега, че блудницата държи на показ собственото си сърце?”

“Да, Исусе! Разбирам това! - отговорих аз, а Господ продължи да ми говори, като казваше:

“Виж тогава отблизо самата златна чаша на блудницата Вавилон. За да разбереш с какво е пълно сърцето ѝ. Защото това, което препълва сърцето на блудницата Вавилон, се явява като пълнота в сърцата на всичките ѝ поклонници и царе...”

Така Господ ме приближи отвесно над златната чаша на блудницата. И ето, че очите ми видяха гледка, от която сърцето ми изпита върховна погнуса, а духът ми сякаш, че се сви на топка в корема ми. Това ме накара да извърна главата си и да кажа на Господ:

“Моля Те, Исусе! Не ми давай да гледам този ужас! Или, ако настояваш да го видя, опази сърцето ми!”

Очаквах Господ да ме смъмри, че извърнах глава, но Той не постъпи така. Напротив - прегърна ме и приближи главата Си към мен. Така Неговите светли зеници бяха на педя от очите ми. А Той, като започна да поглъща с погледа Си моя поглед, скоро ме направи да гледам, но не през себе си, а през Него. И тогава ми каза:

“Има видения от царството на Злото, които човешкото сърце не може да понесе, поради ужаса им. Но Аз съм Помощта на човешките сърца. И затова ти давам да гледаш с очите на своя Господ към чашата на блудницата...”

Така, въпреки, че стоях с извърната глава, аз вече виждах онова, което гледаше моя Господ. И тогава му казах:

“Исусе! Мерзостите в тази чаша са твърде страшни и проклети. Защото с Твоите очи аз виждам как в лявата част от чашата на блудницата има семенна течност от блудството ѝ със звяра, а в дясната част на чашата е пълно с испражнения. И ето, че испражненията и семенната течност се смесват помежду си, а от самата чаша се издига зловонна смрад, като пара, която се разнася встрани...”

В отговор моя Господ каза:

“Виж тогава какъв ще е ефектът от парата на самото зловоние!”

Отново гледах през очите на Исус, когато видях как над чашата налетя голям и черен облак от мухи. И те, като кацаха в чашата, простираха хоботчетата си, като смучеха от нечестивата смес. След това, излизайки от чашата, отлитаха встрани от нея. И аз, потресен от видяното, отново попитах Господ:

“Какво правят мухите, Исусе!”

А Господ ми отговори:

“Погледни челото на блудницата! Защото тези мухи работят, за да се изпълни писаното на челото ѝ...”

Отново с очите на Господ погледнах към челото на блудницата. А там пишеше с кървави букви:

“Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на земята...”⁶

И ето, че Гласът на моя Господ, строг и твърд, отново ме питаше:

“Ако Вавилон е майката на блудниците, то кой е баща им? Ако Вавилон е майката на гнусотиите по земята, то кой е повелителят на гнусотиите? Не е ли това Веелзевул? И ако мухите смучат от неговото семе в чашата и от неговите испражнения, то няма ли да

⁶ (Откровение 17:5)

побързат да извършат волята на господаря си? Няма ли да оплодят сърцата на нечестивите със семето на дявола и да ги покварят с гнусотата му?”

“Точно така ще сторят, Исусе! Защото една майка е майка, когато има чеда...”

В отговор Господ отново ми каза:

“Нека тогава да осветя тези чеда на блудницата. Защото именно те са домашните на Веелзевул. Негова мерзост на последното време. Негова гнусотия и негови притежания за вечността...”

След тези последни думи на Исус страшното видение с блудницата се прекрати, а духът ми полетя след Господ в Неговото Живо Евангелие.

2. ВИДЕНИЕТО С ДОМАШНИТЕ НА ВЕЕЛЗЕВУЛ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Знаеш ли какво значи да бъдеш погнусен от нещо?

Нека ти кажа, че ето това - да бъдеш погнусен - ще рече цялото ти същество да се възпротиви и разбунтува на онова, което някой иска да натрапи на очите ти и обонянието ти. Мнозина изобщо не знаят защо Господ ни е дал обоняние, но аз ти казвам, че обонянието служи, за да различиш онова, което благоухае, от това, което смърди. И ако мислиш, че имаш обоняние само за земните неща, то аз ще ти кажа, че такова обоняние има и собственият ти дух. Но едва тогава, когато сърцето ти почувства аромата и благоуханието на Небесното, ти ще имаш силата да се погнусиш от Вавилонското.

Каква е разликата между тях ли?

Тя е твърде очебийна. Защото Божиите ухаят отвътре, а са противни отвън, а Вавилонските ухаят отвън, но са противни отвътре.

Как да разбираш това? Ето как:

Истината и Святостта са Божиите благоухания отвътре! И за да спре силата на тези благоухания, Веелзевул опозорява и омърсява отвън.

Мерзостта и гнусотата са сатанинската смрад отвътре. И за да не усещат човеците тази смрад, Веелзевул парфюмира отвън!

А сега ти сам прецени къде ще се съберат повече поклонници.

Дали при омърсените и опозорените или при парфюмираните?

Но ето тук проумей и разбери, че гнездата на Веелзевулските мухи не са отвън. Те са отвътре! Също така проумей и разбери, че Божието Свято помазание и водителство не е отвън. То е отвътре! Тъй че Духът на Истината идва към сърцето ти, за да ти посочи Божието домочадие и домашните на Веелзевул, като ти казва:

“Божието домочадие е чисто отвътре и омърсено отвън! Ако Господ Исус Го нарекоха “Веелзевул”, то колко повече Неговите?

Домашните на Веелзевул са гнусни отвътре, но парфюмирани отвън! Ако Вавилон нарече дявола “Господ”, то колко ли повече вавилоняните ще се имат за Господни люде?”

Но ти сега внимавай твърде много, понеже Живото Евангелие на Исус всякога е пълно с неподозирани дълбочини и тайни. Затова нека и аз да продължа с думите, които Исус започна да говори на сърцето ми преди самото видение. Ето какво ми каза Той:

“Казвам ти Истината, че мнозина не познават Моето Евангелие, нито внимават на думите Ми. Те четат Словото, но сърцата им бягат между редовете, като зайци, подплашени от ловците. Тъй че никой не спира, за да размисли. И като размисли, да проумее. И като проумее - да види...”

“А какво не виждат и не проумяват мнозина, Господи мой?”

На този мой въпрос Исус замълча. А след това, като докосна главата ми, даде ми и самото Си видение, като ми казваше:

“Виж сега Божията Свята нива. Защото именно тя е Евангелието, в което вие трябва да пуснете корените на вашата вяра. Именно тук ти ще видиш какво не проумяват, нито разбират мнозина...”

Вече гледах към самата Божия нива и всичките житни класове в нея, когато забелязах как всред житата се появиха двама човеци. Без всякакъв срам, те свалиха гащите си. И като клекнаха всред класовете, започнаха да се облекчават... За някой онова, което виждах, може да се струва смешно или противно, но то по-скоро беше гнусно и ужасно. Защото това не беше нивата край някой селски път, където са попаднали човеци на зор.

Не! Това беше Божията Свята нива, Евангелието на Господ Исус Христос, Неговият Нов Завет.

Онова, което виждах, не можеше да се обясни по плът, но имаше само и единствено духовно обяснение. Така, свършили мерзостта си, човеците вече се изправяха и вдигаха гащите си, когато единият каза на другия:

“Точно тук ли трябваше да вършим това?”

А другият му отговори:

“Не сме първите, които са го правили, нито ще сме последните. Но затова пък сега ще проявим благоразумие, за да не ставаме съблазън на класовете...”

Така вторият, след последните си думи, бръкна в торбата си и извади малка лопатка. И като загреба с нея от почвата на самата нива, направи

малка ямичка всред житата. А след това повторно загреба с лопатката собствената си гнусота и я постави в ямичката. И като покри гнусотата си с вече изровената пръст, стъпи върху покритото и го замачка с нозете си, като казваше на първия:

“Стори като мен и така никой няма да разбере какво си вършил тука...”

И ето, че първият взе лопатката от втория и направи същото, което му бе дадено като пример. Така и двамата, оставили гнусотиите си в Божията Нива, вече ги бяха покрили с пръст от самата Нива. И като тъпчеха с крака върху заровената гнусота, казваха си един на друг:

“Никой не е безгрешен, нали? А това, което ние сторихме, е по Закона!”

Гледайки на стореното от двамата, погнусата се надигна в сърцето ми, тъй че попитах Господ:

“Исусе! Как да разбирам стореното от тези човеци? Та те оставиха гнусотата си в Божията Свята Нива. След това решиха, че могат да измамат Божиите чеда и да покрийт гнусотата си със стихове от Твоето Слово, като дори решиха, че това е по Закона...”

В отговор Исус ми каза:

“Ако дяволът е наречен лукав, то не е ли стореното от тези човеци връх на неговото лукавство? Защото Законът на Моя Бог и Отец наистина казва чрез устата на Моисей:

“Да имаш тъй също място вън от стана, гдето да излизаш по нужда; и да имаш между оръжията си малка лопатка, та когато клекнеш вън, да се обърнеш и да изровиш с нея и да покриеш онова, което излиза из тебе. Защото Господ твойт Бог ходи през сред стана ти, за да те избави и да предава неприятелите ти пред тебе; затова станът ти трябва да бъде свят, за да не види Господ нещо нечисто в тебе и се отвърне от тебе...”⁷

Но ти сега виж и нека да видят всички Мои, че тези двамата не излязоха по нужда вън от стана, но сториха беззаконието си вътре в Моята Свята Нива. И като използваша лукавството на Веелзевул за лопатка, заровиха гнусотата си в Моята Нива.

⁷ (Второзаконие 23:12-14)

Няма ли Сърцето Ми да се отвърне от такива? Няма ли Душата на Отец Ми да се погнуси от човеци, които покриват греховете си в Църквата Ми и оправдават беззаконията си чрез лукаво подбрани стихове? Но ето - гнусотата им стои покрита в Нивата Ми! И никой изсред Моите не иска да види как Господ вече е заявил против Веелзевул и домашните му, като е казал:

“И тъй, не бойте се от тях; защото няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае...”⁸

Кажете Ми тогава - какво покриха тези човеци в Нивата Ми? Не покриха ли собствените си гнусоти, като използваша лопатка? Ако са верни думите Ми, че няма нищо покрито, което не ще се открие, то колко от вас разбраха, че именно поради това Веелзевулско беззаконие Аз изрекох думите Си в Евангелието? Защото мнозина, вдъхновени от Веелзевул, са оставили изпражненията на грешните си помисли и съблазнени сърца в Моята Нива. Заставайки на амвоните, такива са бълвали гнусота след гнусота и изпражнение след изпражнение. И след това - с лопатката на Веелзевул са покривали нечистотиите си. А неутвърдени житни класове, блъскани и завличани от всеки вятър на учение, са викали “Амин” и са тъпчели покритото, за да не мирише и да не смущава.

Но ето, казвам на всички ви:

Няма нищо покрито, което не ще се открие! Няма нито една човешка мерзост и гнусота, извършени в Святата Божия Нива, които да не станат явни и изобличени. Защото ако тези покриха гнусотиите си с лопатка, та да излъжат вярата на човеците край тях, то те не могат да излъжат Оня, Който ги вижда. Защото идва денят и днес е времето, когато Човешкият Син се връща за Своята Църква. И за Него пророкът Му Йоан Кръстител каза:

“Лопатата е в ръката Му, и Той здраво ще очисти гумното Си, и ще събере житото Си в житницата, а плевата ще изгори в неугасим огън...”⁹

⁸ (Матей 10:26)

⁹ (Матей 3:12)

Как мислите, люде Мои? Защо пророкът Ми Йоан видя Лопата в ръката Ми? Не затова ли, понеже преди това беше виждал лопатки в ръцете на нечестиви фарисеи и книжници, побързали да извършат гнусотиите си в Божията Нива? И ако Аз наистина ще очистя здраво гумното Си, то да оставя ли в него мерзостите на Веелзевул? Не знаете ли, че тези, които търпят изпражненията на първенците в Нивата, стават най-лесна плячка за мухите?

Но ето, вижте това, за което днес говоря на пророка Си...”

След тези думи на Исус аз отново гледах във видението. И ето, че привлечени от изпражненията, край двамата човеци долетяха хиляди мухи. И като накацах върху онези житни класове, които търпяха миризмата на гнусотиите, направиха ги скоро да изсъхнат и да се изронят зрънцата им. Тогава наистина разбрах, че всеки компромис с Божията Святост и Истина, е равносителен на самоубийство. Защото ето това - да казваш “Амин”, когато някой насочва погледа на сърцето ти към светски користи и съблазни, а не към Царя на Сион, значи своеволно да признаваш, че искаш да се насадиш в неговите изпражнения, а не в Святата Нива на Бога. Тогава, ако и да си мислиш, че четеш Библията и пребъдваш в Евангелието, пак духовно си бил отделен от Божието Свято Присъствие, за да попаднеш под Божия яростен Гняв. Защото няма такова нещо - Господ да потвърждава с Духа Си изпражненията на сребролюбци, теолози и пастири-наемници. Те могат да вдигат библиите си и да ги развяват в събранието, като викат “Алелуя” и призовават за “Амин”, но са пропуснали малката подробност, че пред Христовото съдилище ще ни изпита Словото-Дух, а не библиите, които те са използвали като лопатки за гнусотата си.

Отново ти казвам, братко мой! Горко на тези, които съблазняват!

Горко на тези, които клякат, за да вършат гнусотата си в Името на Бога. Защото такива няма да омърсят Бога, но ще паднат в онази пропаст на нечестие, от която излизане няма.

А сега разбери какви са най-дълбоките думи на Исус против Веелзевул и домашните му. Защото книгата ще продължи с Божието Съвършено водителство върху тази тема.

3. "НЯМА НИЩО ПОКРИТО, КОЕТО НЕ ЩЕ СЕ ОТКРИЕ..."

Братко мой! Приятелю на сърцето ми!

Имаше години в моя живот, когато аз много повече мечтаех и си въобразявах за Божиите неща, отколкото да гледам Истината и да я приема в сърцето си. В онова време наистина съм бил безумен и сляп, лишен от Божие обоняние и духовна чувствителност. Защото съм имал неблагоприятно да поставя знак за равенство между Христос и християнството, между Църквата горе и църквите долу. Между Божието Свято и човешкото "свято". Без да зная и разбирам, че Веелзевул е заповядал да се сложи табелка "светиня" на всичките му клозетни ями и гнусилища. Но ето в това е силен лукавият. Защото няма сърце, което да не благоговее пред нещата, които счита за свети. А какво друго да е благоговението, ако не сърдечна врата, която се отваря и при най-малкия полъх? И когато след този полъх налетят мухи, които цвъкат гнусота и снасят яйца, то сам можеш да разбереш каква ще е сетнината на сърцето, отворило вратата си за подобни "светини" на Веелзевул. Истината е, че всеки военачалник търси начин да придвижи войниците си на фронта и да завладее територии. А територията, на която се подвизава Веелзевул, е възможно най-покритата и най-измамливата. И там - в сто процента от случаите доброто се нарича зло, а злото - добро, светлината се нарича тъмнина, а тъмнината - светлина.

Кой да отиде в тази територия и да съкруши мухите на дявола? Кой да вземе Лопатата от ръката на Исус и да застане на гумното Му, за да го очисти от всичката гнусота на човешките и демонични лъжеучения?

Ето, казвам ти, че Исус има нужда не само от един пророк и ходатай, предаден на смърт, за да живеят мнозина други. Не! Той има нужда от теб!

Той има нужда от всички съпротивителни сили на Своето Тяло!

Защото няма реално нито един жив човек на земята, който да не се погнуса от изпражнения. Нещо повече - ако те са близо до обонянието му - да повърне и изхвърли всичко от стомаха си. Но какви да са тогава свидетелствата на онази Лаодикейска църква, която е забогатяла и е решила, че няма нужда от нищо? Не обеща ли Исус да повърне тази църква от устата Си? И ако е обещал, то е, понеже е бил погнусен от делата ѝ. Ето

затова нека сега да ти разкрия и самите думи, с които Исус започна да ми говори. Защото Той вече ми казваше:

“Когато съм казал, че няма нищо скрито, което не ще се открие, аз наистина имах предвид силата на Веелзевуловите слуги да покриват гнусотата си с лукавство. Но сега искам още повече да разширя знанието за домашните на Луцифер. Защото всеки от Моите, от най-малкият до най-големият, трябва да се научи да ги разпознава и вижда. А ти сега Ми кажи:

Какво видя във видението, когато Ме нарекоха “Веелзевул”?”

“Исусе! аз видях човеци, чиито уста бяха пълни с изпражнения. И те, подбудени от мухи, започнаха да хулят Името Ти, Святостта Ти и Чистотата Ти...”

“А нормално ли е за тебе, че тези изпражнения излязоха именно от устата на онези фарисеи и книжници? Устата ли е естественото място, откъдето излизат изпражненията?”

“Не, Господи мой! Нормалното място, за да излязат изпражненията, е през захода. Но ето, че тези човеци имаха изпражнения именно в устата си!”

“А на какво се явява свидетел устата им?”

“Исусе! Ти Си ни казал, че от онова, което препълва сърцето, говорят устата...”

“Спомни си тогава други Мои думи. Защото имаше момент, когато фарисеи и книжници се опитаха да съдят Моите ученици, че ядат с немити ръце и така се оскверняват. Какво им каза тогава твоят Господ?”

“Исусе! Ти тогава им каза:

“И вие ли сте още без разумление. Не разбирате ли, че всичко що влиза в устата, минава в корема, и се изхвърля в захода? А онова, което излиза из устата, произхожда от сърцето, и то осквернява човека. Защото от сърцето произлизат зли помисли, убийства, прелюбодейства, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули. Тия са нещата, които оскверняват човека; а да яде с немити ръце, това не го осквернява...”¹⁰

¹⁰ (Матей 15:16-20)

“Значи, както сам се убеждаваш, плътската нечистота винаги се изхвърля в захода. Но ти сега помисли не за плътската, а за духовната нечистота. Не за тази нечистота, която се изхвърля от захода, но за онази, която излиза от устата и произлиза от сърцето. Тя каква нечистота е?”

“О, Господи мой! Та Ти ми показваш тази нечистота с виденията в тази книга. Защото това е нечистотата на Веелзевул. А тя е силна да превърне всяка уста в заход и така да оскверни човека...”

“А кой би забелязал тази действителна нечистота? Няма ли това да е духовният човек, който изпитва всичко в Моето Слово?”

“Така е, Исусе! Но ако всички бяха духовни, то Веелзевул не би имал никакви позиции против човеците. Но понеже мнозина се взират в плътта и търсят там Истината, то и затова биват измамени. За да считат като гнусота онова, което се изхвърля през захода, но не и нечестивите помисли, които препълват сърцата...”

“А не ви ли предупреди Апостолът Ми Павел да внимавате на тези атаки на Веелзевул? Не ви ли каза той да бдите, тъй че никой да не отнема наградата ви?”

“Така е, Господи! Павел наистина видя силата на Веелзевул и домашните му. И той предупреди всички ни, като каза:

“Никой да ви не отнема наградата с измама, чрез самоволно смиrenomъдрие и ангелослужение, като наднича в неща, които не е видял и напразно се надува с плътския си ум, а не държи главата Христа, от когото цялото тяло, снабдявано и сплотено чрез ставите и жилите си, расте с израстване, дадено от Бога. Ако сте умрели с Христа относно първоначалните учения на света, то защо, като че живеете на света, се подчинявате на постановления, като, “Не похващай”, “Не вкусвай”, “Не пипай”, (които всички се развалят от употреба), по човешки заповеди и учения? Тия неща наистина имат вид на мъдрост в произволно богослужение и смирение и в нещадаене на тялото, но не струват за нищо в борбата против угаждането на тялото...”¹¹

¹¹ (Колосяни 2:18-23)

Едва бях свършил цитирането на Павловите стихове, когато Гласът на Исус стана гневен. И Той, с огън в очите Си, вече ми казваше:

“Кой е онзи Божий противник, който постави произвола в богослуженията? Кой е онзи Божий противник, който хипнотизира човеците да се гледат един другого в плътта, а не да изпитват сърцата си? Кой е онзи, който накара човеците да забравят, че духът е който дава живот, а плътта нищо не ползва? Кой е онзи, който накара мнозина да прецеждат комара, а да поглъщат камилата? Кой е онзи, който напълни хиляди църкви с човешки заповеди, само и само никой да не види гнусотиите на домашните му в Божията Свята Нива? Можеш ли да видиш духовното, когато се взираш в плътското? Можеш ли да изпиташ сърцето си, когато се гносиш от захода на тялото, а не се гносиш от захода в устните? Можете ли, най-сетне, да изринете покритото с Моята Лопата, когато казвате “Амин” на лопатките на Веелзевула?

Ето, казвам ви, че мнозина са били пленени от лицемерните, които са поискали да им покажат добра представа за плътския си живот. И малките във вярата, заслепени от външното, никак не са видели, че сърцата на тези лицемери са пълни с гнусота и нечистота. И докато са се взирали в лъскавата външност на чашата и лицата, никак не са видели, че вътрешното е пълно с грабеж и насилие.

О, несмислени и безумни! Този, Който е направил външното, не е ли направил и вътрешното? Този, Който сътвори тялото, не сътвори ли и духа? И ако Той е Дух, с плът ли да Му се покланяте или със смирение, кротост и незлобие?

Но ето, по причина на това, че много гледат външното, а малко вътрешното, станаха възможни всичките гнусотии на Веелзевул и на домашните му. Тъй че бръмченето на мухите ще бъде белег на Вавилон до самия свършек.

Затова заповядвам на всички Мои:

Излезте изсред домашните на Веелзевул, и отделете се!

И не се допирайте до изпражненията им!

Защото всяка помисъл по светското, проповядвана от амвоните, е гнусота и мерзост пред Лицето на Отца Ми. И всяка уста, която говори със светския дух, а не със Святия Дух на Отца Ми, е станала заход за гнусотиите на Веелзевул. А ония, които търпят тези гнусотии, стават част от тях и те проникват в сърцата им, за да ги осквернят и помрачат. И на такива ще дойде въздаяние от Отца Ми. Вечно проклятие с мухи, силни да запечатват образа на звяра и числото на името му.

Вижте и това последно видение, което давам на пророка Си в тази Свята пророческа книга..."

4. ПОСЛЕДНАТА АТАКА НА МУХИТЕ И ПЧЕЛИТЕ

(БОЖИЕТО ВЕЧНО ПРОКЛЯТИЕ ПРОТИВ ДОМАШНИТЕ НА ВЕЕЛЗЕВУЛ)

Братко мой! Верни ми приятелю!

Колкото да е тежко това послание към сърцето ти, аз те моля да го приемеш с всичкото смирение и послушание към Бога в сърцето си. Защото нашата вяра не е само избор и път. Тя е битка и устояване, твърдост и конфронтиране. Тя е да наричаш нещата с истинските им имена, каквото и да ти струва това. Може би ще ми кажеш:

“Брат Стефане! На тебе ти е лесно! Ти вече си мокър от многото гонения, а мокър от дъжд не се бои!”

Вярно е, че имам известно претръпване от атаките и злобата на Вавилон, но искам да знаеш, че Исус се обеща да пребъдва във всяко сърце, което вярва в Него. А там, където е Исус, настъпват всички възможни удари от Вавилон и всички възможни удари от Сион!

За последните десет години на посвещение и пребъждане в Бога аз имах уникалната възможност да получа хиляди писма от братя и сестри. Така през сърцето ми преминаха болки и терзания на много съдби и аз видях раните на много сърца. Но тук и сега искам да ти кажа, че в огромния си процент моите братя и сестри бяха удряни от слугите на дявола в една и съща област на живота си.

Били плътски и грешни! Имали страсти и пороци! Този пушел, онзи пиел, трети му се случило да прелюбодейства!

И тогава - храс-с-с-!!! Църковната гилотина пада и отрязва главата на най-големия грешник...

“Да го отлъчим! Да го низвергнем! Да премахнем дяволските козни и съблазни!”

Колко познато ни звучи това! Имало го е при “Светата” инквизиция в средновековна Испания! Имало го е и в древен Израил, когато, хванали камъни, са искали да счупят главата на уловената блудница. Да, но същата тази блудница, на която Господ показа милост, беше първата, на която се

яви като Възкресението и Животът! И ако тя падна и се поклони на Исус, казвайки Му "Равуни", сиреч, "Учителю", то е, понеже сама бе чула от Него думите Му:

"Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих..."

Кой тогава се опитва да отлъчи чистите от Чистия? Кой се опитва да отлъчи Божиите избрани от Божията Любов? Кой се опитва да помрачи и убие вярата и надеждата на малките и слабите?

Ето кой - домашните на Веелзевул! Религиозните лицемери, поставили живота в плътта, а смъртта - в духа!

Не трябваше ли да постъпите обратно, безумци?

Не трябваше ли да поставите живота в духа, а смъртта - в плътта?

Но ето по причина на това, че станяхте съблазън и препънка на слабите във вярата, то затова Божият яростен Гняв е надвиснал над сърцата ви и ще ви погуби с вечно проклятие.

Аз не се страхувам да заявя против тези варосани клозети. Защото, колкото до плътта си, те казват на всеуслишание:

"Ето, праведни сме! Не пием, не пушим и никак не прелюбодействаме! Вижте колко сме чисти отвън!"

А кой живее във вътрешното на сърцата ви? Кой ви кара да оправдавате търговците в Храма? Кой ви кара да се покланяте на сребролюбието, наречено финансов просперитет? Кой ви закоравява в немилост, та да не дадете стотинка на просещото сираче, нито пък лев на старицата, която няма дърва за огрев? Кой ви кара да живеете разкошно и никак да не предавате душите си на скромност и Божия достатъчност? Кой ви кара да развявате дипломите си по теология и да се считате за грамотни, когато в пълна степен сте олицетворение на простацината и глупостта? Кой превърна устата ви в заход за изпражнения, та да хулите думите на Оня, Който седем години ви призовава на покаяние? Кой превърна ръцете ви в оръдия на неправдата, та да късате и да горите публично пророчески книги, дадени даром за покаяние на Христовото Тяло? Не казва ли Божието Слово за вас думите:

“Има поколение, което е чисто пред своите си очи, обаче не е измито от нечистотата си...”¹²

Защо още сте чисти в собствените си очи? Не затова ли, понеже гледате да лъскате вънкашното, а сте оставили вътрешното за мухите на Веелзевул? А това - да не се покаете, когато Господ Исус ви призовава - е самото Божие проклятие над сърцата ви. И за вас, и за блудницата, в която стоите, са твърде верните думи на Отец, казани чрез пророка Му:

“Понеже Аз те чистех, а ти не се очисти, затова, поради гнусния ти разврат няма вече да се очистиш от нечистотата си докато не уталожа върху тебе яростта Си. Аз Господ го изговорих; това ще се сбъдне, и ще го извърша; няма да отстъпя, няма да пощадя и няма да се разкая; според постъпките ти и според делата ти ще те съдят, казва Господ Йеова...”¹³

Казвам ти, братко мой, че идва денят на Божият яростен Гняв. Ден, в който блудницата ще усети острия, лютия и яростен Меч върху тялото си. Тогава всичкото лъскаво и себеправедно християнство ще бъде запокитено в огненото езеро. Там ще изпита ужаса да види онова, което никога не е виждало, а именно - явната измама на Веелзевул и мухите му. Затова нека сега да ти изявя думите, които Исус ми говори преди самото видение. Ето какво ми каза Той:

“Искам да предадеш на всичките Ми братя и сестри, че днес повече от всякога трябва да копнеят за покаян дух и сърце. Защото там, където подейства покаянието, в пълна степен ще действа и възвръщането към Божията Святост, Истина и Път. И надеждата ще бъде жива само за онези отпаднали, които признаят пред Господ, че са останали под властта на света, за да бъдат възвърнати под властта на Небето...”

Слушах думите на моя Господ и Му отговорих, казвайки:

“Исусе! Нали Ти във всички пророчески книги ни призоваваше именно на покаяние? И при все, че Благостта и Милостта Ти направиха сърцето ми преизобилно, пак това не трогна нито едно пастирско сърце и нито една

¹² (Притчи 30:12)

¹³ (Езекиил 24:13-14)

църква. А за последните десет години аз не намерих подкрепа от пастири и църкви...”

Думите ми никак не смутиха Исус и Той продължи да ми говори, като казваше:

“Ти не намери подкрепа от пастири или църкви, но намери подкрепата на Пастиря и Любовта на Неговата Църква. А какво повече да искаш от това? Какво повече да иска един Божий слуга, когато Отец му е добавил верността и подкрепата на Своите избрани? Остана ли гладен? Остана ли жаден? Остана ли в нужда?”

“Господи мой! Трябва да призная, че твърдата основа, поставена от Тебе, стои. И въпреки, че мнозина се опитаха да я разрушат и отместят, тя остана здрава...”

“Помисли тогава какво се случи през тези години с онези, които в пълна степен останаха като Содом и Египет пред Лицето на Отца Ми? Какво стана с тези, които не забравиха духа на света, но се обърнаха назад като Лотовата жена? Не се ли разжегоха такива в страстите си? Не ги ли предаде Отец Ми на запустение?

Най-малкото - последният Египет няма ли да преживее язвите на древния Египет?”

“Господи мой! Отец е Свят и горко на онези, които побързаха да се поругаят с думите Му и да похулят пратениците Му. Защото над такива наистина ще дойдат Божиите язви...”

“Виж тогава във видението, което ти давам, какви са последните язви върху домашните на Веелзевул. Защото тези язви са Божието вечно проклятие над всички, които лъскаха външното, а оставиха вътрешното на дявола...”

След тези последни думи Исус ме прегърна със силните Си ръце, като ме въздигна нагоре след Себе Си. След това посочи напред, като казваше:

“Нека да заведе сърцето ти в най-далечните околности на Египетските реки. За да видиш мястото, където се ражда язвата над домашните на Веелзевула...”

Докато Господ ми говореше, аз вече виждах и самите Египетски реки. Те прорязваха пустинната земя, а водите им бяха твърде тъмни и гъсти. И ето, че Исус започна да се снишава над една от реките, като ми казваше:

“Виж как изглеждат водите на вечното запустение и проклятие. Защото в тях ще се родят най-тежките язви на Божието проклятие...”

Колкото повече Исус ме приближаваше към водите на Египетската река, толкова по-голям ставаше ужасът на това, което виждах. Защото това бяха не просто води, но люпилни на всякакви нечисти и омразни твари. Жаби, гущери и змии се раждаха в тях с удивителна бързина. След това тръгвах по пясъците, за да намерят жертвите си. И аз, като гледах на този ужас, попитах Господ:

“Исусе! Как се е появила тази Египетска река? И не е ли тя творение на извратения дявол?”

А Господ ми отговори:

“Ако е вярно казаното от Мене, че от сърцата на хората произлизат водите на всяко осквернение, то имай вяра да приемеш, че тази и всички други Египетски реки, са целият духовен потенциал на нечестието, станал възможен поради съгласието между хора и демони. В духовният свят нищо не се губи, но се събира. Или в Святите обиталища на Моя Бог и Отец, или в реките на световното нечестие. И ако при Отец Ми се събират всичките думи на Вечен Живот, изречени от чедата Му, то в тези реки дяволът събира всичко гнило, проклето и ужасно. Тъй че тези реки са люпилни за цялата демонична власт на земята. Но ти сега виж кои са най-страшните твари, родени в Египетските реки...”

След тези думи Исус вдигна показалеца Си и посочи място от реката, което беше покрито от тъмни облаци. И колкото повече приближавахме мястото, толкова повече облаци преставиха да бъдат облаци. Накрая сърцето ми видя милиони мухи, които бръмчаха толкова страшно, щото водите под тях трепереха от шума им. Това ме накара да попитам Господ:

“Исусе! Защо е толкова голям броят на тези мухи? Та те сякаш, че са събрани и чакат заповед от повелителя си...”

В отговор Господ ми каза:

“Не си далеч от Истината! Защото тези мухи наистина чакат знак от повелителя си. Но този път знакът няма да дойде от Веелзевул, а от Отца Ми...”

Думите на Исус ме накараха отново да Го попитам:

“А защо този път знакът ще дойде от Отец?”

Дочул въпроса ми, Господ още повече ме приближи до мухите, като ми казваше:

“Хиляди години тези демони са вършили едно и също нещо. Кацали са върху нечистите помисли на човеците и са ги подбуждали да вършат всякакво зло и всякакво оскверняване. Тъй че злото се е увеличавало непрестанно и реките на Египет са ставали все по-пълноводни. Но ето, че идва краят на времето. Времето на човека-Антихрист. Времето, когато дяволът вече няма нужда от зли човеци, но има нужда от абсолютно зли човеци. А ти знаеш ли каква е разликата между злият и абсолютно злият?”

“Господи мой! Злият е този, който върши зло, но за абсолютно злият нямам знание...”

След отговора ми Гласът на Исус стана необикновено строг и твърд. Той, сочейки все така към мухите, ми каза:

“Знай, че ако злият е победен от Зло, то абсолютно злият е роден от Зло. Ако за злия има надежда, че ще преживее покаяние, то за абсолютно злия подобна надежда няма. Защото Злото побеждава Доброто, но и Доброто побеждава Злото. И в тази война победите са ту от едната страна, ту от другата. Но когато Злото ражда себе си в човешкото сърце, то тогава за подобно сърце е настъпил миг никога повече да не излезе от Злото, защото е станало част от него...”

“Исусе! Да разбирам ли, че ми говориш за антихристите, които носят образа на звяра и числото на името му?”

“Точно така Ме разбирай! И сега проумяваш ли вече защо мухите, събрани тук, чакат знак не от Веелзевул, но от Отца Ми?”

“Да, Господи! Сега разбирам, че Отец е Вечният Суверен, Който определя мястото на всяко сърце във Вечността. Тъй че, чакайки знакът Му, тези мухи ще извършат атаката на абсолютното Зло...”

След тези мои думи Исус бръкна в мантията Си, като извади от нея светъл свитък. А след това ми каза:

“Аз ще чета свитъка на Отец Ми, а ти гледай как ще се промени видението пред очите ти...”

Така Господ разгърна светлия свитък, като започна да чете от него, казвайки:

“И в същият ден Господ ще засвири за мухите, които са в най-далечните околности на египетските реки, и за пчелите, които са в асирийската земя...”¹⁴

Едва бях чул прочетеното от Исус, когато на Небето стана знамение. Понеже всред облаците се отвори пролом. И Божий ангел с тръба в ръката си засвири твърде силно, тъй че всичките облаци от мухи се вдигнаха от всичките Египетски реки. А след това, някъде встрани от Египетските реки, аз видях и голямата река Ефрат, от която се въздигнаха огромни рояци от пчели. Това ме учуди и аз запитах Господа:

“Исусе! За мухите вече знам, но какво ще сторят в това видение пчелите?”

А Господ ми отговори:

“Ако на мухите е дадено да родят образа на звяра в сърцата на нечестивите, то на пчелите е дадено да направят този образ сладък за Божиите отстъпници. Тъй че, след като вече се е родил, да го пожелаят още повече и никак да не отстъпят от нечестието си...”

Думите на Спасителя ми бяха твърде познати и аз отново Го запитах:

“Това ли имаше предвид Соломон, като казваше за блудницата Вавилон:

“Защото от устните на чуждата жена капе мед, и устата ѝ са помекни от дървено масло; но сетнините ѝ са горчиви като пелин, остри като изострен от двете страни меч...”¹⁵

“Точно това е имал предвид Соломон, момчето Ми. И разумните непременно ще разберат, че медът на асирийските пчели е точно

¹⁴ (Исайя 7:18)

¹⁵ (Притчи 5:3)

бесовската мъдрост, която храни и възрастява образа на звяра. Но ти отново слушай какво ще прочете твоят Господ от свитъка Си...”

След тези Свои думи Исус отново разтвори свитъка и продължи да чете от него, като казваше:

“И мухите и пчелите ще дойдат и всичките ще накачат по запустелите долини, и в дупките на канарите, и на всяка драка и на всяко пасище...”¹⁶

Докато Господ четеше думите Си, видението пред очите ми се промени, тъй че със Силата Господна ние последвахме облаците от мухите. И ето, че те наистина намериха запустелите долини, които бяха пълни с много човеци. И като накачаха в сърцата им, побързаха да снесат там яйцата си. А след тях в сърцата на човеците влизаха и пчелите. След това аз вече виждах как облаци от други мухи намериха дупки по канарите на хълмовете, които бяха претъпкани с човеци. И подобно при онези човеци в долините, отново снасяха яйцата си, а след тях пристигнаха и пчелите. И ето, че трети облак от мухи вече нападнаше множества от човеци по пасищата и всред тръните. Така нечестивите насекоми пак снесоха яйцата си, а пчелите ги последваха. А атаката наистина беше твърде страшна. Защото с голяма бързина яйцата на мухите се излюпваха навсякъде. И черният образ на звяра помрачаваше завинаги сърцата на Божиите отстъпници. Това ме накара не просто да извикам, но да възридая пред Исус, като Му казвах:

“Господи мой! Спри да четеш от свитъка, защото сърцето ми не може да понесе това ужасно проклятие!”

А Исус с твърд глас ми отговори:

“Ако ти не можеш да понесеш това видение, то как тези отдолу му се радват? Виж ги, Стефане! Виж неспирните им възгласи! Виж танцуването и ръкопляскането им! Виж домашните на Веелзевул, на които той дава образа на собствения си син! А след това иди и предупреди всичките Ми чеда, че ето такава ще е сетнината на всички, които чистят външното, а отвътре са пълни с гнусота и нечестие. Ето предупреждавам ви:

¹⁶ (Исайя 7:19)

Домашните на Веелзевул днес обитават всичките долини на Вавилонското нечестие. Защото тези долини са църквите, които отстъпиха от Господния Хълм, за да се влюбят в духа на света!

Домашните на Веелзевул днес обитават всичките дупки на канарите. Защото тези дупки на канарите са места, където мнозина покриват гнусотиите си с религиозно лицемерие. Тъй че не са Канара на вярата, но са дупки в Канарата. Домашните на Веелзевул днес обитават сред всичките тръни и пасища на наемници и търговци. И зловонието на техните гнусотии всякога ще привлича мухите на Веелзевула!

Ето, явих ви във видение последната и най-страшна атака на дяволските мухи, и на пчелите след тях! Бъдете ревностни да излезете от блудницата Вавилон и да се оставите от пътищата на беззаконните. Защото облаците от реките на Египет ще възлязат скоро! И горко на онзи, който е чистил външното, а е оставил вътрешното на дявола! Такъв непременно ще намери сетнината на повелителя си! Аз го изговорих! Аз го изрекох!”